

raivatessaan tytölleen tietä maailman huipulle siinä sataprosenttisesti onnistuen. Ei kuitenkaan pidä vähääkään aliarvioida Susannan synnynnäistä ajajataitoa, vaatiihan tuollainen MM-kamppailu jo pelkästään itse kilpailupäivältä ajokilometrejä pitkälti toistataa, mikä yhtämittaisesti mikroauton ratissa istuen on miespuoliseltakin ajajalta loppuunajettuna hatunnoston arvoisen saavutus. Kertoakseni miten hyvin MM-tytön huolto kuin myös ajokin oli järjestetty niin jokainen arvaa että mitään ei ollut jätetty sattuman varaan.

Kun Susanna erien välissä saapui radalta varikolle, otti kaksi huoltajaa hänet ajokista toisen juottaessa tuomehua ja toisen koko ajan hieroessa hänen väsyneitä jäseniään. Satakiloinen äitimuori piti liiat ihailijat loitolla.

Kaksi täysin alansa hallitsevaa mekaanikkoa nosti hänen ajokkinsa erikoisvalmisteiseen huoltotelineeseen, missä koko ajokki voitiin hetkessä tutkia. Seuraavaa lähtöä varten jokainen pultti ja mutteri kiristeltiin. Uuden moottorin vaihtoon edellä kertomani mekaanikot hukkasivat aikaa ainoastaan viitisen minuuttia.

Sellainen huolto-organisaatio vaatisi jo vähintään kultakaivoksen omistamista, jos pienoinen liioittelu sallitaan. Mahdollisten sabotasintekijöiden varalta otti Susanna kilpailuja edeltäneenä iltana ajokkinsa hotellihuoneeseen sisäänsä.

Omien ajajiemme saavutuksia ei näin kovassa seurassa sovi vähääkään väheksyä, Keijo Rosberg 15. ja Matti Mäkilä 19. sija loppukilpailussa. Ansaitsee mainita, että poikiemme ajopanos olisi muodostunut huomattavasti paremmaksi, jos kilpailupaikalla olisi ollut tilaisuus harjoitella muutama päivä lisää. Ei itse rataa tutustuminen sitä kaivannut, vaan aivan meren pinnassa ollut ohut ilmasto, mikä teki tepposiaan koneille.

Suomen joukkue MM-kisoissa alarivissä vasemmalta: Keijo Rosberg, Matti Mäkilä ja Antero Lindqvist, takarivissä Roland Sarlin ja Heikki Grahni.

Esimerkiksi niihin moottoreihin, millä muutamat ajajistamme kilpailivat, tehdas ilmoittaa kaikkein suurimmaksi pääsuuttimeksi numero 115. Kotimaan radoilla kuitenkin sisäänajetussa koneessa voidaan käyttää jopa niistä pienintä numeroa 105. Mutta kun Tanskassa haimme vikaa jatkuvaan koneidemme kiinnileikkaamiseen, saimmekin tietää, että tehdasajajat ajavatkin niin suurilla suuttimilla kuin 117, mistä meille ei ollut edes kerrottu.

Niin petollinen oli se ohut aivan merenpinnan tasolla oleva ilmasto. Oppia ikä kaikki. Kuten mainitsin kylähän meidänkin ajajamme sen viimein

huomasivat, joskin näitä kahinoita ajatellen hieman liian myöhään. Kokonaisuutena on kuitenkin mainittava suomalaisajajien edesottamuksista MM-kilpailuissa, että minkäänlaista kuvien palvontaa ei ollut havaittavissa, kyllä poikamme pystyivät ottamaan mittaa maailman parhaimmistosta ilman minikäänlaisia aristelua.

Ennen näitä kilpailuja veikkasin ainakin kahden ajajan pääsevän loppukilpailuun ja niinhän pääsikin, ensi vuoden MM-veikkauksesta on hieman ennenaikaista puhua, mutta ei meidän FK-urheilumme ainakaan taantumaan päin ole.

Tämän joukkueen (Söderling, Lindqvist, Grahni ja Rosberg) piti edustaa Suomea MM-kisoissa, mutta Söderling ei päässytkään matkaan ja hänen tilalleen tuli Mäkilä, joka puolustikin erinomaisesti paikkaansa joukkueessa pääsemällä loppukilpailuun.

Surulliselta vaikuttaa Ruotsin Kenth Engström mestariksi seppelöidyn Keijo Rosbergin rinnalla. Valkohaalarinen on Antero Lindqvist ja hänestä vasemmalle Teppo Kallio ja P. H. Söderling.

Suomeen Pohjoismaiden mestaruus

MU/KALEVI LUOTOLINNA

Suomessa järjestetyistä FK-kilpailuista on arvostetuimpana pidettävä Espoon radalla 24. päivänä lokakuuta pidettyjä luokan alle 100 ksm Pohjoismaiden mestaruuskilpailuja. Oli merkilläpantavaa että sellaisten järjestely oli meikäläisten huostaan uskottu. Järjestelyiltään ne onnistuivat täysin naulan kantaan, joskin yleisökatoa oli havaittavissa.

Lieneekö kuitenkin ollut eräänlaista mielenosoitusta kaikkien Pohjoismaisten huippunimien saapumatta jääminen. Ruotsin ajajamaiseen puolustamiseenkin oli uskottu yhden ainoan miehen harteille. On mainittava, että melkeinpä kaikkein hurjinta ajoa esitti Ruotsin Kenth Engström aina siihen saakka, kun hän lievän yhteenajon jälkeen sai luovuttaa paikkansa Iisalmen Keijo Rosbergille. Keijo-poika ottikin keulapaikan ahnaasti haltuunsa pitäen sitä oikeastaan sen jälkeen kenenkään uhkailematta loppuun saakka, se tiesi hänelle Pohjoismaiden mestaruutta.

Aamupäivällä ja edellisenä yönä maata kastelleet sadekuurot olivat tehä

Jatkuu sivulle 40

Tällainen oli tilanne pitkään loppukilpailussa. Keijo Rosberg johtaa ja Kenth Engström roikkuu alvan kannoilla.